

FOSFOR nr. 2 (juni – juli – augustus 2006)

Inhoudstafel :

- [Edito](#)
- [Mijn gedacht](#)
- [Naar een democratische arbeidersbeweging in Palestina](#)
- [Niet voor gevoelige lezers...](#)
- [‘Wij verdedigen onze democratie’](#)
- [Resultaten lezersenquête](#)
- [FOS zoekt inspiratie aan zee](#)
- [FOS heeft naar u geluisterd](#)
- [Op reis door Cuba](#)
- [Wanneer trekt onze regering de kaart van Palestina?](#)
- [Antwerpen Ondersteboven](#)
- [Wereldkeuken: Hummus uit Palestina](#)
- [In memoriam Oscar Debusse](#)
- [FOS-spotting](#)

Edito:

“Met Hamas aan de macht is het moeilijker om solidair te zijn met het Palestijnse volk” horen we nu vaak. Inderdaad, onze visie op een democratische seculiere samenleving staat lijnrecht tegenover het religieus fundamentalistisch gedachtegoed.

En toch gaan we niet akkoord met de internationale gemeenschap die de hulp aan de Palestijnse Autoriteit blokkeert. 120.000 regeringsambtenaren zijn al twee maand niet betaald. Internationale organisaties waarschuwen voor een humanitaire ramp en instabiliteit.

De miljardeninvesteringen voor democratische staatsstructuren zullen weggesmeten geld zijn. En zullen de Palestijnen Hamas of veeleer het Westen daarvoor de schuld geven?

Een versterking van die structuren is nodig. FOS draagt zijn steentje bij door de democratische krachten binnen de Palestijnse arbeidersbeweging te versterken. Tegelijk willen we - samen met alle Vlaamse NGO's binnen Actieplatform Palestina – dat onze politici Palestina op de kaart zetten. Enkel als de internationale gemeenschap Israël's bezettingspolitiek aanpakt, krijgen de Palestijnen de kans om een leefbare en democratische samenleving uit te bouwen.

Annuschka Vandewalle
Algemeen Secretaris

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Mijn gedacht:

Stelling: “De geldkraan dichtdraaien zal de democratische krachten in Palestina weer aan de macht brengen”

Door de fondsen aan de Palestijnse Autoriteit te blokkeren, zitten 152.000 ambtenaren, leerkrachten, verpleegkundigen en politieagenten al twee maand zonder inkomen. Zo wordt een miljoen mensen onmiddellijk getroffen. Binnen enkele maanden zullen veel gezinnen in extreme armoede vallen, zal gezondheidszorg niet meer gegarandeerd zijn, neemt de onveiligheid toe.

We vragen aan de EU om direct te stoppen met deze uithongeringspolitiek tegenover het Palestijnse volk, want deze nieuwe regering is – meer dan een Hamas-regering – een door het Palestijnse volk democratisch verkozen regering.

Wedad Alwazni
Veldwerkster PWWSD

Opgepast met het woordje 'democratie'! Vrije verkiezingen in Palestina? Als de uitslag politici en partijen aan de macht brengt die niet in het schema passen, dan gebruiken wereldleiders chantage. Voor de Palestijnse bevolking is dat niet nieuw, nu zij opgesloten zitten in een gevangenis met een muur.

Lieven Van Houtte
Algemene Centrale - ABVV

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Naar een democratische arbeidersbeweging in Palestina

FOS ondersteunt de opbouw van een democratische arbeidersbeweging in de Palestijnse gebieden. Waar staat die nu?

Politieke doelstelling

De Palestijnse vakbeweging heeft al een lange voorgeschiedenis. De eerste vakbonden in de jaren twintig van vorige eeuw hadden vooral een politieke doelstelling: zich inschakelen in de nationale bevrijdingsbeweging voor een zelfstandige staat Palestina. Eerst tegen de Britse voogdij, nu tegen de Israëlische bezetting. Na de vredesakkoorden van Oslo in 1993 hoopten de Palestijnen dat de Palestijnse Autoriteit het land sociaal en economisch vooruit zou helpen. De vakbonden zouden de strijd voor betere werkomstandigheden opnemen. Maar Israël verstrengde de militaire bezetting na de uitbraak van de tweede Intifada, begin 2000. De Palestijnse economie stortte in elkaar. De werkloosheid steeg tot tussen 21 % (Westelijke Jordaanoever) en 29 % (Gaza). Meer dan de helft van de families zag zijn inkomen gehalveerd. De vakbeweging werd in de verdediging gedrukt en richtte zich meer op tijdelijke programma's voor werk en hulppakketten, en de verdediging van de arbeidsrechten beperkte zich tot juridische dienstverlening.

Dit verklaart waarom de vakbonden weinig geïnvesteerd hebben in de organisatie van de werknemers op de werkvloer of per sector.

Een eigen sociale en democratische staat

Meer en meer groeide het besef dat de strijd voor een eigen staat en de opbouw van een democratische samenleving samen horen. Dat geldt ook voor de vakbonden. In 2002 legde het Palestijnse parlement de algemene rechten van de werknemers vast. Ook werd een minimaal systeem van ziekteverzekering voor ambtenaren in het leven geroepen.

Maar in de praktijk bleef dat grotendeels dode letter. De grote vakbonden werden bekritiseerd omdat ze aarzelden om de Palestijnse Autoriteit op haar verantwoordelijkheid te wijzen en omdat ze te passief bleven in de verdediging van de werknemersbelangen.

Nochtans schort er wel degelijk iets aan de werkomstandigheden in Palestina. Mohammed Khalil werkte bijvoorbeeld sinds 1998 voor een Palestijns bedrijf, maar had nog nooit vakantie gekregen. In april 2004 werd hij door een arbeidsongeval zes dagen werkonbekwaam. De werkgever ontsloeg hem zonder meer.

Onze partners

FOS steunt in Palestina de democratische krachten binnen de arbeidersbeweging. Onze partner Democracy and Workers' Rights Center (DWRC) traint al jaren vakbondsmilitanten en stimuleert hen om op te komen voor hun arbeidsrechten. Zij ijveren er ook voor dat de grote vakbonden meer luisteren naar de echte noden van de arbeiders en hun spreekbuis worden. In 2005 is gebleken dat het trage en geduldige vormingswerk van militanten vruchten afwerpt. Arbeiders en bedienden van het gemeentepersoneel en de openbare gezondheidszorg hebben actieve vakbondskernen opgericht, onafhankelijk van de traditionele politieke fracties.

In deze benarde economische situatie zijn de vrouwen het grootste slachtoffer. Door de grote werkloosheid nemen mannen arbeidsplaatsen van vrouwen over, die gedwongen zijn om werk tegen gelijk welke voorwaarden te aanvaarden. Wedad, een veldwerkster van FOS-partner Palestinian Working Women Society for Development (PWWSD), getuigt hoe moeilijk het is om buitenshuis werkende vrouwen na werktijd samen te brengen. Daarom bezoekt ze de vrouwen tijdens hun lunchpauze op de werkvloer: in kleine naaiateliers, kapsalons en kleine bedrijven. Daar praat zij over hun rechten, al moet dat soms in heel algemene termen gebeuren om bij de werkgever geen argwaan te wekken. Om dezelfde reden organiseert Wedad een bijeenkomst voor de werkneemsters in de kinderopvangverblijven onder het thema "hoe omgaan met kinderen". Zo zoekt ze creatief naar mogelijkheden om toch over rechten zoals minimumlonen, verlof, enz.. te kunnen praten.

Een nieuwe partner

Vanaf dit jaar gaat FOS, samen met de Algemene Centrale van het ABVV, samenwerken met de Palestinian General Federation of Trade Unions (PGFTU). Deze vakbond, met zijn 120.000 leden de grootste koepel, telt 16 regionale afdelingen waar de leden terecht kunnen voor juridische hulpverlening. In maart 2004 heeft de PGFTU besloten om de vakbeweging van onderuit uit te bouwen en te democratiseren. Ondertussen zijn in verschillende sectoren regionale verkiezingen georganiseerd, en hoopt de PGFTU dit proces tegen eind dit jaar met de verkiezing van een nationaal bestuur te kunnen afsluiten.

De economische vooruitzichten voor de Palestijnse gebieden zijn verre van rooskleurig. De staatsstructuur hangt volledig af van de internationale steun, die nu met Hamas in de regering in het gedrang komt. De Israëlische afgrendeling heeft tot gevolg dat Palestijnse producten moeizaam kunnen worden uitgevoerd. Omgekeerd wordt de Palestijnse markt overspoeld door goedkopere Israëlische landbouwproducten. De werkloosheid legt een zware hypotheek op de toekomst. De strijd voor een leefbare Palestijnse staat tegen de Israëlische bezetting gaat hand in hand met de strijd voor het respect van de werknemersrechten.

Ontslagen uit 'veiligheidsoverwegingen'
--

Mahmoud Eid onderhoudt een gezin van acht personen. Hij werkte van 1994 tot 2003 als onderhoudstechnicus in de Israëlische kolonie Afrim. Omdat het Israëlische leger de omgeving van zijn woonplaats Ramallah voor enkele maanden volledig had afgesloten, kon Afrim van maart tot juni 2002 zijn werk niet bereiken. Daarom ontsloeg zijn werkgever Mahmoud 'uit veiligheidsoverwegingen', zonder financiële vergoeding. Mahmoud diende met de hulp van DWRC een klacht in bij het Israëlische Arbeidshof. De werkgever werd verplicht om een vergoeding van 1200 euro te betalen.

Twee maten en twee gewichten

Het Westen sluit de financiële kraan en zet de Hamas-regering zwaar onder druk om het bestaansrecht van Israël te erkennen. Hoe schril steekt deze maatregel af tegen de laksheid waarmee datzelfde Westen, met de VS op kop, de Israëlische bezetting van de Palestijnse gebieden sinds 1976 gedooft. Wanneer hebben België en Europa de moed om ook tegen Israël te zeggen "dit pikken we niet meer" en het land te bestraffen? Zolang Europa deze politiek van twee maten en twee gewichten handhaaft, is het niet verwonderlijk dat veel Palestijnen met het Hamas-extremisme flirten.

De veiligheidsretoriek van Israël

Israël gebruikt steeds het argument 'veiligheid' om zijn machtsvertoon tegenover de Palestijnen te verantwoorden. Maar de annexatie van het overwegend door Palestijnen bewoonde Oost-Jeruzalem, de bouw van talloze kolonies op de Westelijke Jordaanoever en de immigratie van kolonisten naar de Palestijnse gebieden zijn vanuit dat veiligheidsdenken onlogisch omdat men 'het hol van de leeuw binnendringt'. Daartegen biedt zelfs een metershoge muur geen bescherming. Niet wat de Israëlische regering zegt, maar de feiten op de grond geven een duidelijk beeld van Israels echte bedoelingen: een groot deel van de Palestijnse gebieden, binnen de internationaal erkende grenzen van 1967, is momenteel door Israël feitelijk geannexeerd.

Neen, dank u...

"Mijn dochtertje van 10 stond samen met haar moeder al meer dan een uur te wachten aan de militaire controlepost op weg naar huis in Ramallah na een familiebezoek in Jenin, toen ze eindelijk doormochten. Ze liep even voor haar moeder uit. Een Israëlische soldaat liep naar haar toe en bood haar een yoghurt drankje aan. Ze weigerde het. Ze neemt niets aan van Israëlische soldaten. De soldaat reageerde furieus, en stuurde het kind en haar moeder terug. Pas na nog een extra uur mochten zij hun reis verder zetten." vertelt Ali, die er nog aan toevoegt dat hij zijn dochter verdraagzaam opvoedt. De meeste Palestijnen doen vriendelijk tegenover de Israëlische soldaten aan de controleposten, maar innerlijk voelen ze zich vernederd en kwaad om het zinloos wachten in de rij, tot een soldaatje van amper twintig je met een vingerknip laat verstaan dat je doormag. Ali's dochter toonde haar frustratie op haar manier.

Wim Leysens
Regioverantwoordelijke Palestina

Niet voor gevoelige lezers...

Uit een bericht van JD, Landenvertegenwoordigster in Palestina voor Solidarité Socialiste, onze Franstalige zusterorganisatie

"Op vrijdag 9 juni vond een volledige jonge Palestijnse familie gruwelijk de dood tijdens een picknick op het strand van Gaza, door een aanval van het Israëlische leger.

Maar op 21 mei 2006 had een gelijkaardig familiedrama plaats. Toen was de collateral damage ook een hele familie uit Gaza: de 7 jaar oude zoon, de 27-jarige vrouw en de 46 jaar oude moeder van Hamdi Aman (28) werden toen vermoord. Zijn 3 en half jaar oude dochter ligt op intensive care in een Israelisch hospitaal, voor eeuwig verlamd en aan een beademingtoestel. Hijzelf en zijn jongste zoon van 2 kregen schrapnel in hun lichaam. Zijn oom, 33 jaar, is volledig verlamd en ligt in kritische conditie in een hospitaal in Tel Aviv.

Deze aanslag van het Israëlische leger gebeurde niet aan het strand tijdens een picknick, maar tijdens de illegale liquidatie van een Islamic jihad-activist, die onderweg was naar het hospitaal waar zijn vrouw net bevallen was van een zoontje, waar het gezin net met de wagen voorbijkwam. Fout moment, foute plaats.

De Israëlische media besteedden amper aandacht aan dit 'incident'. Bij gevolg was er ook in de internationale media weinig te vinden. Twee weken later vertelt een woordvoerder van het Israëlische leger aan de Israëlische krant Haaretz: 'Tijdens het onderzoek heeft onze stafchef Dan Halutz, de pogingen benadrukt die onze troepen doen om burgerslachtoffers te vermijden'.

Terwijl ik mijn zoveelste schreeuw in de woestijn neerschrijf, lopen de berichten binnen van een nieuwe aanslag in Gaza, vanochtend. Weer vielen er 11 doden waaronder 3 verplegers, een vader en zijn zoontje, een ander kind van 13, 3 andere burgers en 2 militanten van Jihad.

Sinds 1 januari 2006 werden er 170 Palestijnen vermoord door het Israëlische leger, waarvan de grote meerderheid ongewapende onschuldige burgers. In maart werden 5 kinderen gedood, in april 6. Juni doet er een flink aantal bovenop.

En dit alles gebeurt op een moment dat de hospitalen geen medicijnen meer hebben, dokters en verplegers vaak al vier maanden geen loon meer kregen, minimale basisgezondheidszorg er niet meer is..."

13 juni 2006

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

'Wij verdedigen onze democratie'

'Ik ben niet voor Hamas, ik zal ze altijd blijven bevechten'

We spraken met Hasan Barghouthi, directeur van onze partner Democracy and Workers' Rights Center (DWRC).

Hoe moeten we de recente verkiezingsoverwinning van Hamas begrijpen?

Het Palestijnse volk heeft de politieke leiders afgestraft die hun autoriteit volledig kwijtraakten door vriendjespolitiek en corruptie.

Die politici hebben het volk achtergelaten zonder enig uitzicht op vrede. De meerderheid van de Palestijnen stond in 1993 achter de Oslo-akkoorden. Maar zie waar we nu staan. De bevolking is gefrustreerd door de onbuigzame houding van Israël en ze heeft gekozen voor de stem van het verzet.

Fatah is zijn contact met de mensen verloren. Hamas staat integendeel zeer dicht bij de mensen, via de moskees en in de vluchtelingenkampen. Hamas bekritiseert zo sterk het vredesproces, omdat de resultaten uitbleven. Maar de mensen staan niet achter het politieke programma van Hamas. De bevolking is ontgoocheld omdat de Palestijnen alle mogelijke toegevingen aan Israël deden, maar niets in de plaats kregen.

Een laatste oorzaak is de houding van de internationale gemeenschap, die gefaald heeft om Israël onder druk te zetten en enkel de Palestijnse Autoriteit viseert om toegevingen te doen. De mensen verliezen zo hun geloof in de internationale gemeenschap. Arafat vroeger en Abbas nu hebben Israël erkend, maar Israël bezet nog steeds ons land.

Waar staan de 'onafhankelijke' partijen voor, die bij de verkiezingen een alternatief voor Fatah en Hamas wilden zijn?

Deze partijen hebben één fout gemaakt. We hebben in het verleden veel de klemtoon gelegd op de noodzaak om de Palestijnse samenleving te democratiseren en te strijden tegen corruptie. Onze aandacht ging zo sterk naar de opbouw van een democratische Palestijnse staat, dat we haast vergaten dat wij nog steeds onder een Israëlische bezetting leven, die alsmaar sterker in het leven van de Palestijnen ingrijpt. Hoe kan je mensen overtuigen van democratie, als hun land net is onteigend voor de muur, of als ze hun landbouwproducten door militaire controleposten niet tot op de markt krijgen?

De VS hoopt op nieuwe verkiezingen door Hamas te isoleren via opschorting van de financiële steun aan de Palestijnse regering?

Ik ben niet voor Hamas, ik zal ze altijd blijven bevechten. Toch zeg ik dat het Palestijnse volk nooit zal aanvaarden dat Hamas door buitenlandse druk gedwongen wordt in het zand te bijten. Want de mensen zullen dat beschouwen als een straf voor het Palestijnse volk, en niet voor Hamas. Wij verdedigen onze democratie.

Het enige alternatief dat ons rest is verder bouwen aan een democratische samenleving. We moeten de sociale beweging versterken. Vorig jaar zijn wij, DWRC en de onafhankelijke arbeidersbeweging, in Gaza met vijftienduizend mensen op straat geweest en op de Westelijke Jordaanoever met vijfduizend. De enige hoop is dat alle democratische krachten zich weten te verenigen.

Is er nog een uitzicht op vrede?

Het is nu aan Israël om een duidelijk signaal te geven aan het Palestijnse volk. Maar we zien dat de nieuwe Israëlische regering van premier Olmert niet wil onderhandelen en ééenzijdig de grenzen van Israël wil vastleggen.

Hamas heeft al duidelijk gezegd dat het wil meewerken aan een echte vrede, van zodra Israël zich heeft teruggetrokken uit de Palestijnse gebieden tot aan de grenzen van 1967.

Het beleid van de internationale gemeenschap moet Hamas meer en meer betrekken bij het democratische proces, én vermijden dat Hamas door Syrië en Iran gebruikt wordt voor eigen doeleinden. Dat bereik je niet door de financiële steun af te snijden.

Interview: Wim Leysens

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Resultaten lezersenquête

In 2005 deden we onze eerste lezersenquête die peilde naar de tevredenheid over Fosfor.

Voortaan houden we elk jaar een lezersenquête bij de Fosforlezers. Uit de resultaten van de lezersenquête – en spontane reacties van lezers – blijkt een grote waardering voor de nieuwe vorm en inhoud van Fosfor. Er wordt ook behoorlijk wat in gelezen. De winnaars krijgen hun prijs in de loop van volgende maand in de bus.

Laagdrempelige rubrieken als de kookrubriek Wereldkeuken worden bijzonder gesmaakt, letterlijk en figuurlijk. De gekozen thema's spreken aan. Ook de interactiviteit – Wereldkeuken, kruiswoordraadsel, enquête, terugstuurkaarten, petitie – wordt gewaardeerd en zorgt voor meer reacties en betrokkenheid.

We kregen heel wat suggesties en ideeën om de volgende Fosfors te vullen. Over vakbonden en gezondheidsthema's kunnen we volgens u blijkbaar niet genoeg schrijven. Alle reacties blijven trouwens welkom. En volgende jaar mag u zeker een Cuba-nummer verwachten!

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

FOS zoekt inspiratie aan zee

In februari was de FOS-ploeg weer een week samen in Nieuwpoort. Tijdens dit Algemeen Beraad 2006 legden we de grote lijnen vast van onze werking tot 2013. We willen vooral onze Noord- en Zuidwerking verder integreren.

We kiezen voor ledenorganisaties als partners, want we geloven dat veranderingen de meeste kans op slagen hebben als mensen zich organiseren. Die organisaties willen we verder helpen versterken.

Recht op waardig werk en Recht op toegang tot gezondheidszorg worden voortaan onze leidraad. Daarmee stappen we ook naar onze achterban.

De expertise van onze partners uit de socialistische beweging gaan we beter benutten voor onze Zuiderse partners. We proberen partners, middelen en expertise nog meer te concentreren.

Onze educatieve werking wordt voortdurend aangepast aan de dynamiek van de socialistische beweging. Verder zullen we volop nadenken over beleidsbeïnvloeding als vorm van politieke actie. Gender zullen we overal integreren.

FOS heeft naar u geluisterd

Banden tussen organisaties en hun leden in Noord en Zuid zijn nodig om een internationale tegenmacht te vormen. Ontmoetingen zijn daarbij nodig om de problematiek een gezicht te geven, en om zo mensen te motiveren om actie te ondernemen.

Dat is het besluit van ons onderzoek naar solidariteitsrelaties tussen Noord en Zuid. We vroegen het aan andere ngo's, een twintigtal mensen uit de socialistische beweging, en evenveel partners uit het Zuiden. Hoe kan zo een solidariteitsrelatie eruit zien? Kennis verdiepen en ervaringen uitwisselen staan alvast hoog op beider verlanglijstje. Ook acties zoals solidariteitsoproepen mogen niet ontbreken. 'Door reacties van Belgische partners voelen de leden van mijn organisatie zich moreel ondersteund in hun strijd om betere levenskwaliteit,' aldus een FOS-partner uit Peru. Redenen genoeg dus, om deze weg verder te verkennen!

In december volgt een eindversie van het rapport en een infonamiddag voor wie meewerkte.

Op reis door Cuba

In april 2006 ging een groep leden en familieleden van de Raad van Bestuur van FOS naar Cuba om daar een tiental door FOS gesteunde projecten te bezoeken: vier vakbondsprojecten, drie landbouwprojecten, twee gezondheidsprojecten en een rehabilitatieproject. We trokken daarvoor door het hele land, van Guantánamo tot La Habana, en kwamen er in contact met mensen die direct begunstigd worden door de projecten. We hadden ook enkele contacten op regeringsniveau evenals met de Belgische Ambassadeur. En we kregen ook een zicht op de vele aspecten van de uitgebreide gezondheidszorg in Cuba. We slaagden er in van dit alles te mengen met een gevarieerd stuk plaatselijke cultuur - muziek, dans, toneel, televisie - en natuur. Ook konden we uitgebreid kennis maken met de Cubaanse gastronomie. We keerden terug met een enorme diversiteit aan indrukken en met een goed zicht op wat ontwikkelingssamenwerking in een land als Cuba kan bijdragen.

Wanneer trekt onze regering de kaart van Palestina?

FOS, al jaren actief lid van het Actieplatform Palestina, roept al onze FOSFOR-lezers op om onze politici wakker schudden. Dat kan je doen met de actiepostkaart die je in het midden van het blad vindt. Bijna twee jaar geleden oordeelde het Internationaal Gerechtshof dat de Israëlische Muur in Palestijnse gebieden illegaal is en moet worden afgebroken. Een advies dat bekrachtigd werd door honderdvijftig lidstaten, waaronder ook België.

En toch ... al die tijd werd er vanuit België noch Europa een initiatief genomen om Israël te dwingen de Muur af te breken. Erger nog: samenwerkingsverbanden met Israël worden terug aangehaald. Dat land schendt nochtans elke dag het internationaal recht. De vier kaartjes op de folder tonen aan hoe Israël eenzijdig en ongemoed zijn expansiepolitiek verder zet.

Wil je meer informatie over deze campagne? Bezoek www.actieplatformpalestina.be.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Antwerpen Ondersteboven

Zowat 1000 mensen hebben op zondag 21 mei 2006 Antwerpen Ondersteboven gezet. Bootje varen, wandelen of fietsen, het waren maar een paar van de vele activiteiten om Antwerpen op een andere manier te leren kennen.

Maar er was ook aandacht voor de wereld buiten Antwerpen. Elke deelnemer kreeg een 'pillendoosje' waarin de FOS-campagne "Cocktails moeten betaalbaar zijn...als het over aids gaat" uit de doeken werd gedaan. In Hangar 15 konden de mensen een 'aids-test' doen of sjoelend meer te weten komen over de kostprijs en toegankelijkheid van een aidsbehandeling in Zuidelijk Afrika. Maar liefst 160 aanwezigen ondertekenden het verzoekschrift en vragen zo aan de Belgische regering om werk te maken van de strijd tegen armoede en aids.

De dag werd feestelijk afgesloten op de tonen van de Propere Fanfare van de Vieze Gasten.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Een vruchtbare reis...

Van 27/4 tot 3/5 nodigden wij een ANSA-delegatie uit in ons land. Het werd een vruchtbare reis, zo vertelden onze gasten.

Van 27/4 tot 3/5 nodigden wij samen met animo een ANSA-delegatie uit in ons land. ANSA staat voor Alternatives to Neoliberalism in Southern Africa. ANSA is een initiatief van vakbonden, vrouwenorganisaties en studiediensten uit o.a. Zimbabwe, Namibië en Angola. Zij zoeken naar alternatieven voor het neoliberale model in hun landen. De Europese Partnerschapsakkoorden (EPA's), waarover momenteel onderhandeld wordt, houden immers onvoldoende rekening met de sociale noden.

Het werd een vruchtbare reis, zo vertelden onze gasten. Timothy Kondo is hoofd van het Advocacy Department van de Zimbabwaanse vakbondskoepel ZCTU (Zimbabwe Congress of Trade Unions) en deeltijds ANSA-coördinator. Ntwala Mwilima is onderzoekster bij LaRRI (Labour Resource and Research Institute), het onderzoeks- en vormingscentrum van de Namibische arbeidersbeweging.

Wat kwamen jullie hier doen?

We kwamen naar België om de alternatieven van ANSA voor de EPA's te bespreken. Om onze situatie en wensen te verduidelijken, om voor onze zaak te pleiten, en om bij te leren.

Welke ontmoetingen hadden jullie?

We hebben gesproken met verschillende militanten en kaders van de vakbond, ook de internationale koepel IVVV. We hadden ontmoetingen op de VUB, de Algemene centrale, animo, ERO, Linx+. We hadden interviews met o.a. MO*. We hebben op gemeentelijke Noord-Zuidraderen gezeten. We hadden gesprekken met vertegenwoordigers in Vlaams, federaal en Europees parlement. We hebben mee 1 mei gevierd in Gent.

Zijn die gesprekken meegevallen?

Zeker en vast. Vooral de diversiteit van de mensen en de groepen viel op. Dat verraste ons toch wel een beetje. FOS is bijvoorbeeld een NGO, het ABVV met zijn centrales is weer iets apart, er is het Europese vakverbond en ICFTU (IVVV), sp.a is een linkse politieke partij, animo is een politieke jongerenorganisatie die wel de politieke ideeën van sp.a deelt maar toch onafhankelijk is, er zijn Belgische parlementairen van verschillende parlementen, Europese parlementairen, ...

We hebben ook veel verschillende standpunten gehoord.

Hebben jullie hier iets kunnen opsteken?

Absoluut. Het is wel zo dat de mensen vaak niet veel weten over EPA's, ook vele van onze gesprekspartners niet. Als ze dan horen wat onze moeilijkheden zijn willen ze er wel werk van maken.

Maar in het Europees parlement hebben we bijvoorbeeld met mensen gesproken die enorm veel weten over EPA's. Daar zijn ook wij heel wat te weten gekomen.

Zoals?

Een voorbeeldje: het algemene gevoel is dat het proces van de EPA's moet vertragen. Zodat we onze achterban kunnen consulteren en in alle rust ons standpunt kunnen bepalen en onze alternatieven uitwerken.

Maar hier hebben we vernomen dat onze regeringen een document ondertekend hebben dat bepaalt dat de besprekingen over EPA's tegen 2007 afgerond moeten zijn. Dat wisten we niet, dat is bij ons geen publieke informatie!

We hebben tot onze aangename verrassing gemerkt dat we hier in bijvoorbeeld de parlementen pleitbezorgers hebben, die de negatieve gevolgen van EPA's voor Afrika beklemtonen.

Hoe nuttig achten jullie dit bezoek, als jullie er nu op terugkijken?

Dit is een zeer belangrijke reis geweest. Het programma was buitengewoon interessant en nuttig. Er was echt tweerichtingsverkeer: wij hebben ons verhaal over alternatieven voor de EPA's kunnen doen. En we hebben heel wat bijgeleerd. Die informatie gaan we nuttig kunnen gebruiken.

Wat is jullie nog opgevallen?

Dat de Belgische bevolking erg vriendelijk is! Ik zeg dat niet zomaar, want ik heb ook in andere Europese landen gereisd. Ik kan dus vergelijken. Ook Manneken Pis is een opmerkelijke verschijning.

Hoe kunnen we jullie nog helpen hier in Vlaanderen?

Deze uitwisselingen moeten doorgaan. EPA's zijn ingewikkelde materie, maar de gevolgen voor onze landen zijn zeer ernstig. Jullie kunnen ons bijvoorbeeld helpen door de vakbondskoepel ZCTU in Zimbabwe te steunen, zoals FOS al jaren doet. En door ons een forum te geven om te getuigen, en door de problematiek bekend te maken.

Waar gaan jullie nu naar toe?

Voor we naar huis terugkeren, gaan we nog naar het Europees Sociaal Forum in Athene.

Bedankt en goede reis verder!

Arnout Fierens
Educatiedienst

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Wereldkeuken: Hummus uit Palestina

Deze verrukkelijke pasta is even populair in Israël als in de Palestijnse gebieden. Smeer het op een broodje, gebruik het als dipsaus of eet het met een frisse salade en olijven. Maar let op, want het is verslavend!

Ingrediënten

- 250 gr kikkererwten (blik)
- 2 tenen knoflook
- Sap van 1 citroen
- 2 el tahine (pasta van sesamzaad, vind je in plaatselijke Wereldwinkel of in exotische afdeling van de supermarkt)
- 4 el olijfolie
- Verse koriander of peterselie
- Paprikapoeder

Bereiding

- Mix de uitgelekte kikkererwten (bewaar het sap) en voeg citroensap, knoflook, tahine en olijfolie toe. Mix nog eens.
- Voeg net zoveel vocht toe dat het een smeug, smeerbaar geheel wordt.
- Breng eventueel op smaak met zout.

Serveertip

Dien op in kleine schoteltjes. Leg een olijf in een vijvertje olijfolie, versier met paprikapoeder, een plukje koriander of peterselie. Smakelijk!

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

In memoriam Oscar Debunne

Op 11 mei 2006 overleed in Ukkel, op hoge leeftijd en na een welgevoerd socialistisch leven, onze erevoorzitter Oscar Debunne. Hij was voorzitter van FOS van 1984 tot 1992. Wij wensen zijn familie sterkte bij dit droevige nieuws.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

FOS-spotting:

Vertrekkersweekend voor inleefreizigers Bolivia

21-23 juli 2006

Provinciaal vormingscentrum Dendermonde
i.s.m. MJA en Bond Moyson O-Vlaanderen

Gezondheidsdag De Voorzorg Limburg

27 augustus 2006

FOS verzorgt een workshop en interactieve tentoonstelling over gezondheidszorg in het Zuiden met focus op Mozambique
Domein Kelchterhoef
Houthalen-Helchteren

Inleefreis Bolivia

24 augustus-10 september 2006

i.s.m. MJA en Bond Moyson O-Vlaanderen

Cuba-weekend in Kapellen

15-17 september 2006

Org. FOS-Kapellen

Dag Van de Internationale Solidariteit

FOS-stand

23 september 2006

CC De Steiger Menen

Org. ABVV W-Vlaanderen

Nationale Vrouwendag

Stand 'Ladies in Red'

11 november 2006

C.C. Berchem

Solidariteitsmaaltijd

Doorlopend interactieve tentoonstelling en beeldprojectie, die Mozambique centraal stelt
1 december 2006

Org. FOS-Socsol Limburg

Solidariteitsmaaltijd

Campagnethema van FOS, betaalbaarheid van aidscocktails, komt doorlopend aan bod in een spel en beeldprojectie.

8 december 2006
Oostende
i.s.m. Bond Moyson W-Vlaanderen